

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 352/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. O. M., S., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 19 a čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Kežmarok na pojednávaní 11. mája 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 74/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. O. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2008 doručená sťažnosť JUDr. O. M., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 19 a čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) na pojednávaní 11. mája 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 74/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je obžalovaným v trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 74/05, pričom podľa jeho tvrdení k porušeniu označených základných práv v predmetnom konaní malo dôjsť tým, že zákonný sudca v označenej trestnej veci na pojednávaní konanom 11. mája 2006 zaradil do spisového materiálu nezákonným spôsobom získaný dôkazový materiál, a to dva súkromné listy, ktoré okresnému súdu predložila manželka sťažovateľa a ktoré našla v súkromných veciach sťažovateľa počas doby, keď sa nachádzal vo väzbe, pričom išlo o súkromnú korešpondenciu adresovanú sťažovateľovi od jeho pôvodnej manželky. Uvedeným postupom okresný súd podľa sťažovateľa nezákonným spôsobom zasiahol do jeho súkromia, čím malo v konečnom dôsledku dôjsť k porušeniu jeho základných práv zaručených v čl. 19 a čl. 22 ústavy.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: *„Tým, že do trestného spisu boli konaním sudcu... bez, splnenia zákonných podmienok založené moje dva súkromné listy požívajúce ochranu v zmysle základných práv a slobôd, bol som ako občan významne poškodený. Pracoval som 25 rokov v just. ako sudca krajského súdu a do 30. 6. 2003 ako advokát, naposledy v obvode OS Kežmarok. Tým, že moje listy uschované v mojom súkromí sa konaním sudcu stali prístupnými aj tretím osobám, keď spis už vyše dvoch rokov behá od okresného na krajský súd a na NS SR sa s obsahom listov oboznamuje, resp. môže oboznámiť veľký počet ľudí a tak dochádza k môjmu zneváženiu medzi mojimi bývalými kolegami.“*

Sťažovateľ žiada, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd v Kežmarku svojim postupom na pojednávaní dna 11. 5. 2006 v trestnej veci sp. zn. 1 T 74/05 porušil základné právo sťažovateľa JUDr. O. M. na ochranu zaručené čl. 19 a čl. 22 Ústavy SR, zaručujúce ochraňuj dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a ochranu mena, ako aj právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ako aj právo na zachovanie listového tajomstva.“

Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu v Kežmarku vylúčiť dva listy založené dňa 11. 5. 2006 do trestného spisu I T 74/05 z jeho obsahu ako nezákonné dôkazy a tieto listy bezodkladne vydať sťažovateľovi.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi JUDr. O. M. právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 450.000,- Sk, ktorú sumu je Okresný súd v Kežmarku povinný zaplatiť sťažovateľovi do 30 dní odo dna doručenia tohoto nálezu.

Právnomu zástupcovi sťažovateľa sa priznáva právo na náhradu trov právnej pomoci podľa dodatočného vyčíslenia advokátom.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Vzhľadom na princíp subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ nie je spokojný s postupom okresného súdu v súvislosti so získaním dôkazov v jeho trestnej veci. Podľa tvrdenia sťažovateľa okresný súd nezákonným spôsobom získal dôkaz, keď do spisového materiálu zaradil ako dôkaz listy zo súkromnej korešpondencie sťažovateľa, ktoré okresnému súdu predložila manželka sťažovateľa, bez tohto, aby okresný súd rozhodol o odňatí, resp. o vydaní veci.

Podľa zistenia ústavného súdu v trestnej veci sťažovateľa vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 74/05 nebol dosiaľ vyhlásený rozsudok.

Vzhľadom na uvedené, ak sa sťažovateľ domnieva, že okresný súd postupoval v jeho veci nezákonným spôsobom, čím malo byť zasiahnuté do jeho základných práv na ochranu osobnosti a ochranu súkromia, sťažovateľ má možnosť domáhať sa zjednania nápravy ním tvrdenej nezákonnosti v postupe okresného súdu využitím riadneho opravného prostriedku (odvolanie) v systéme všeobecného súdnictva.

Navyše ústavný súd podotýka, že práva na ochranu osobnosti sa môže sťažovateľ domôcť aj podaním civilnej žaloby o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Keďže právomoc všeobecných súdov v danej veci vylučuje právomoc ústavného súdu, bolo treba sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008